

шество, но совѣѣмъ не са грѣжаше за това, защото знааше сердцата на своитѣ приатели Арета и Харизѣна. Той направи тойзи достопамятний завѣтъ. „Сѣставамъ Арета да глѣда майками додѣ думрѣ, а Харизѣна да дужѣни дашерѣ ми колкото може добрѣ: дакъ ли думрѣ нѣкой ѿ тѣхъ, онзи да воспріѣмни неговатъ долгъ.“ Двамата тѣзи приатели са показѣха достѣйны на своѣятъ приатель, но Арета думрѣ подѣръз пѣтъ дни; а Харизѣна воспріѣ да глѣда и майка мѣ, и дужѣни дашерѣ мѣ въ ѣдинъ дѣнь и ѣднакъвъ сѣсъ своѣата.

Кѣй ѣ благополѣченъ.

Попытаха Сократа, да ли ѣ благополѣченъ царь Архелай Пердиковатъ сынъ, както го сѣкатъ хората; а той ѿтвѣща, не знаа, защото никога не сѣмъ хортѣвалъ съ него. Я тѣи мѣ рекоха: чи не можешъ ли инакъ знаи; не мога, рече Сократъ. Рекоха мѣ пакъ, ни за Персѣйскіатъ ли царь можешъ да речешъ чи ѣ блаженъ и благополѣченъ; какъ мога, ѿтвѣща философатъ, дарекѣ или тѣи или онѣи за нѣкого,